

MdR, Jazzgeschiedenis 638. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 28, vocals, deel 1 van 4. Billie Holiday, Ella Fitzgerald en Sarah Vaughan, van respectievelijk 1915, '18 en '24, begonnen hun eigenlijke carrière bij Big Bands. Lady Day bij Basie, Ella bij Chick Webb, Sassy bij Earl Hines. Ella Fitzgerald, geboren in Newport News, Virginia, 25 april 1918, maar opgegroeid in New York, wilde danseres worden maar zong bij een amateur concours en kwam zo in 1934 bij Chick Webb. Na zijn dood in '39 leidde zij de band nog even, ging toen solo. Ze kreeg een contract met Decca dat eind 1955, na twintig jaar, afliep. Ze kreeg matig repertoire, er is weinig in de herinnering achter gebleven. In 1946 nam Norman Granz, even oud als Fitzgerald, haar in zijn Jazz at the Philharmonic op, in 1956 toen haar Decca-contract afgelopen was, nam Granz haar ook artistiek onder zijn hoede. En hoewel ze met veel plezier en verve af en toe bij grote orkesten zong, ontwikkelde ze zich tot groot liederenzangeres. Een facet dat door Granz tot bloei kwam. Los Angeles, 7 februari 1956, met Paul Smith-piano, de navrante lynching-song van Cole Porter, want ook nog geheel als understatement: "Miss Otis regrets".

CD 1

Ella Fitzgerald: Miss Otis regrets (Cole Porter)
5 - 3:03 - Verve 517 898-2

"Miss Otis regrets" she's unable to lunch today. Muziek en tekst Cole Porter. Door Ella Fitzgerald gezongen voor Verve in LA op 7 februari 1956 met Paul Smith-piano, jaren lang haar vaste begeleider. In 1956/'57 deed Norman Granz een van zijn vele grote song-projecten met haar: 'Ella Fitzgerald sings the Duke Ellington songbook'. In LA op 4 september '56, met Ben Webster-tenorsaxofoon, Stuff Smith-viool, Paul Smith-piano, Barney Kessell-gitaar, Joe Mondragon-bas, Alvin Stoller-drums: "Just a-sittin' and a-rockin'".

zelfde

Ella Fitzgerald: Just a-sittin' and a-rockin' (Ellington, Strayhorn)
10 - 3:30 - idem

"Just a-sittin' and a-rockin'" van Duke Ellington en Billy Strayhorn. LA, 4 september 1956. Uit ditzelfde album nu een song met de Ellington Band. Cat Anderson, Willy Cook, Clark Terry en Ray Nance-trompet, Britt Woodman, Quentin Jackson en John Sanders-trombone, Russel Procope en Johnny Hodges-alt, Jimmy Hamilton en Frank Foster (invallend voor Paul Gonsalves),

tenor, Harry Carney-baritonsaxofoon. Duke Ellington-piano, Jimmy Woode-bas, Sam Woodyard-drums. Tekst Mark David, muziek Duke Ellington: "Just a lucky so and so".

zelfde Ella Fitzgerald: Just a lucky so and so (Duke Ellington, Mark David)
11 - 4:12 - idem

"Just a lucky so and so", Ella Fitzgerald met het orkest van Duke Ellington op 26 januari 1957 in NYC. Op één song na komt al deze muziek uit het drie-CD-album 'Ella Fitzgerald, First Lady of Song - 75th birthday' van Verve. Opnamen van 1949 t/m 1966 in een schitterend album, foto's, artikelen, documentatie, complete discografische gegevens. Er staan ook nogal wat nooit uitgebrachte songs op, zoals de nu volgende twee. Met Harry Sweets Edison-trompet, Ben Webster-tenorsaxofoon, Paul Smith-piano, Barney Kessel-gitaar, Red Mitchell-bas en een anonieme drummer: van Illinois Jacquet en Jimmy Mundy met tekst van Al Stillman: "Baby, don't go 'way mad".

zelfde Ella Fitzgerald: Baby, don't go 'way mad (Jacquet, Mundy, Stillman)
14 - 2:34 - idem

"Baby, don't go 'way mad", Los Angeles, 24 juli 1957. Niet eerder uitgebracht, net als deze schitterende vertolking van een even fraaie song- tekst Earl Brent, muziek Matt Dennis. Met alleen gitarist Barney Kessel: "Angel eyes".

zelfde Ella Fitzgerald: Angel Eyes (Matt Dennis, Earl Brent)
15 - 3:20 - idem

"Angel eyes", Ella Fitzgerald en Barney Kessel in LA, 24 juli 1957. Onbegrijpelijk - nooit eerder uitgebracht. Opnieuw Duke Ellington nu. Met dezelfde formatie als bij "Just a-sittin' and a-rockin'", het in 1932 gemaakte "It don't mean a thing if it ain't got that swing".

CD 2 Ella Fitzgerald: It don't mean a thing (Duke Ellington)
7 - 4:12 - Verve 837 035-2

"It don't mean a thing if it ain't got that swing". Met Ben Webster-tenorsaxofoon, Stuff Smith-viool, Paul Smith-piano, Barney Kessel-gitaar, Joe Mondragon-bas, Alvin Stoller-drums in LA op 4 of 16 september 1957.

*Johnny
Thames
alt sax solo,
Clark Terry -
trom pet solo.*

Ella Fitzgerald werd een ~~pop~~^{root} liederen-zangeres, daarnaast deed ze af en toe big band werk, haar basis en oude liefde. Maar ook de soms fraai-woeste toestanden met Jazz at the Philharmonic. Dit specimen daarvan. Haar vertolking van "Lady be good".

CD 3

Ella Fitzgerald: Oh, lady be good (George + Ira Gershwin)
2 - 4:24 - Verve 517 898-2

Ella Fitzgerald met Jazz at the Philharmonic in het Shrine Auditorium, Los Angeles, 7 oktober 1957. "Oh, lady be good", zoals 't eigenlijk heet, met Roy Eldridge-trompet, Jay Jay Johnson-trombone, Sonny Stitt-alt, Stan Getz, Coleman Hawkins, Illinois Jacquet, Flip Phillips en Lester Young-tenorsaxofoon, Oscar Peterson-piano, Herb Ellis-gitaar, Ray Brown-bas, Jo Jones-drums. Ella de scat-singer. Als afsluiting de totale tegenstelling. Uit het Ellington songbook, met alleen Oscar Peterson aan de piano, Billy Strayhorn's "Lush life".

zelfde

Ella Fitzgerald: Lush life (Billy Strayhorn)
4 - 3:37 - idem

"Lush life" van Billy Strayhorn. Ella Fitzgerald met Oscar Peterson in LA, 17 oktober 1957. Volgende keer Anita O'Day.

Dit was Jazzgeschiedenis 638, MdR.

O O O O O